

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

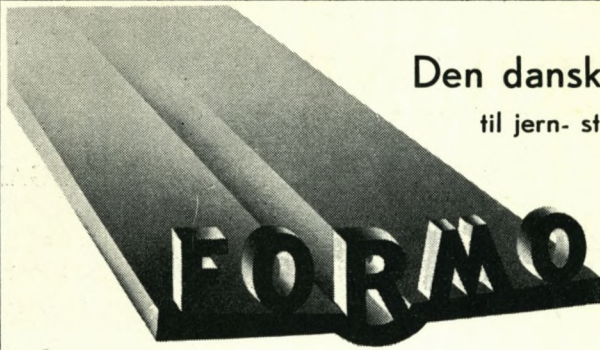
SORANERBLADET

NR. 11 NOVEMBER 1965 50. ÅRGANG

Månedsskrift
for Soransk
Samfund

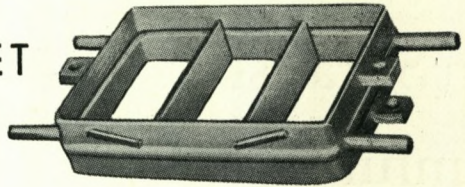
Den danske stålformkasse
til jern- stål- og metalstøberier

Leveres i størrelser
og udførelser
efter ønske

STAALKONTORET

Jægersborgsvej 64 . Kgs. Lyngby

Telefon (01) 88 26 22

Det er en kendsgerning, at Christiani & Nielsen er et af de danske firmaer, hvor mulighederne er størst for at komme til at deltage i spændende opgaver over hele jordkloden, f. eks. ved følgende igangværende arbejder:

Motorvejstunneler i Belgien, Danmark, Holland og Norge.

Havneanlæg i Brasilien, England, Libyen, Sydafrika, Thailand og Tyskland.

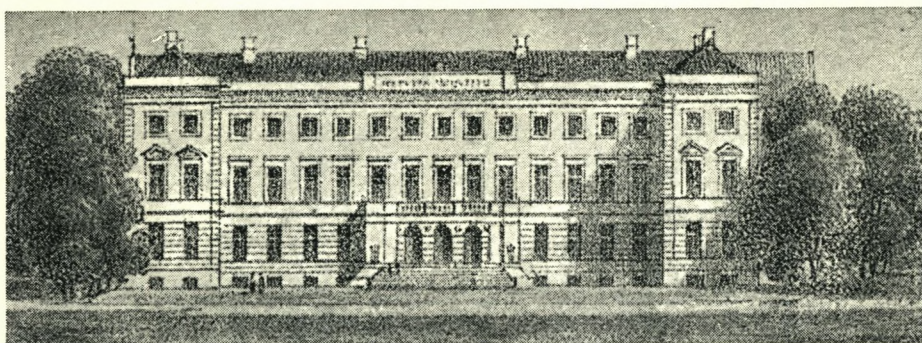
Flodregulering og dæmninger i Pakistan og Venezuela og...

ikke at forglemme Lillebæltsbroen i Danmark.

Gør hele
verden
til Deres
arbejds-
område

Har De lyst til at være med til at arbejde i et stort firma, hvor den enkelte kan få lov til at udvikle alle sine skabende evner gennem interessante opgaver, vil vi gerne hilse på Dem. Ring venligst på tlf. (01) 14 12 33, lokal 83 og aftal et møde på et af vore kontorer.

CHRISTIANI & NIELSEN

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

NOVEMBER 1965

50. ÅRGANG

NUMMER 11

Tale ved Soransk Samfunds årsfest

den 16. oktober 1965.

Af oberst Frode Worm-Leonhard
(Gengivet i uddrag).

Kære soranerkammerater — og især studenter og realister af årgang 1965.

Hvorfor i alverden skulle jeg holde rust le??? Det spørgsmål er vist fælles for mange talere. Men som god soldat måtte jeg jo sige ja-vel — og tak for æren.

Jeg opfatter »grundlag og situation« således, at jeg står her som en gammel soraner fra det pulserende praktiske liv med en passende alder. Jeg har uniform på, så I kan se, hvad jeg er for en, men jeg skal ikke praktisere erhvervsvejledning, men belyse en tilværelse i »Kongens klæder« med sande og selvoplevede tildragelser og slutte med et godt ønske.

En sommeraften for en »menneskealder« siden sad jeg på en fortøjningspæl i Roskilde havn og var meget »billigt« til salg; jeg var mødt som rekrut ved 11. bataljon. I øjeblikket var jeg ved at fortryde, men det har jeg ikke gjort en eneste gang siden.

Det kostede sved at komme igennem rekruttiden; hurtigt blev jeg menig gruppefører; kompagnichefen var rar og velmenende, noget af en original og i vore øjne ældgammel. Hans begreb om maskingeværer var problematisk.

På kornetskolen (Kronborg) gennemlevede vi et koldt halvår, vi måtte tørre vort undertøj under lagenet om natten; vi havde et fantastisk kammeratskab; et højdepunkt var inspektion af selveste Chr. X.

Kornetsommeren i Roskilde var herlig; alt gik glat; vi havde »mændernes« tillid. Ved undervisningen om brugen af kendeord kneb det meget for 77, en

Sven Duva-natur. Han fattede ikke, at et kendeord skulle bestå af to dele. Jeg gav som eksempel »rabarber-grød«, det lærte han, men han var ikke klar over, at et kendeord kun måtte bruges højst et døgn, og svarede, da jeg senere repeterede lektien for ham: »Kendeord, det er jo rabarbergrød.«

Som kornetter boede vi på *officers-skolen* på Frederiksberg slot: Ridning og gymnastik, så skoletid til kl. 14—15, komisk danseundervisning; særlig udbytte gav matematik og sprog. Så kom krigen, 1. september 1939; vi fik ordre til at melde os som sekondløjtnanter ved vore afdelinger for at mobilisere og opstille en sikringsstyrke. I oktober blev vi løjtnanter og kunne nu vælge vor fremtidige våbenart; jeg valgte telegrafitropperne og fik meget at rive i. I januar 1940 kom vi tilbage til officersskolen. Lidt før 5 den 9. april blev vi på ingeniørkasernen vækket af luftalarmsirenen; der var dog ingen panik; en overofficiant stod stoisk og barberede sig: »Hvis vi skal have krig, og jeg skal dø i dag, vil jeg i det mindste være et smukt lig!« Nazisterne tog alle garnisoner og kaserner — undtagen Næstved og Holbæk. Sidst i oktober var vi færdige med skolen, jeg blev gift og avancerede den 1. november til premierløjtnant.

Indtil 29. august 1943 var vi i Holbæk, en frugtbar, men tillige alvorlig tid. Jeg lærte at telegrafere der. 1942 var jeg NK (næstkommanderende) ved vores sidste hestetrukne telefonkompagni. Min hest må ved et uheld have haft forkerte papirer, den hed nemlig Betty, skønt den var en vallak (o: fhv. hingst).

I januar 43 blev jeg *bataljonsadjutant* med kontor i Ryvangen. Den 29. august 1943 cyklede jeg intetanende på sommerferie med min kone til Jægerspris; først her hørte vi noget om, at krigen i Danmark gik ind i en ny fase eller rettere, at nu begyndte den. Samarbejdet mellem nazisterne og den danske regering hørte op — værnene blev afvæbnet og interneret; jeg blev interneret et par måneder, slap dog fri igen og gik ind i *modstandsbevægelsen*. I juli 1944 blev jeg leder af efterretnings-tjenestens fotosektion. I september slog lynet ned. Da jeg kom og skulle låse op til vort mørkekammer på Gl. Kongevej, og jeg — efter aftale — skulle give et signal med et rullegardin som tegn på fri bane, fandt jeg døren åben, låsen sprængt og alt rodet rundt. Da jeg noget chokeret gik ned, mødte jeg i gadedøren et par gestapofolk, der dog — mirakuløst — lod mig passere. Jeg fik anvist en anden lejlighed til at arbejde i. Det hele var usikkert, og jeg var af og til bange, men vænnede mig til situationen, selv om det i længden tog på nerverne.

Den 4. maj 1945 var en lykkelig dag. Jeg fik den dag om eftermiddagen afleveret en del spionagestof og havde kun min cykelpumpe i mappen, da jeg blev visiteret på Østerport. »Haben Sie Waffe?« »Kæk« og optimistisk over kapitulationsrygterne svarede jeg: »Keine Waffe — nur Luftwaffe« (Navnet på Hitlers luftstridskræfter).

Meget skulle nu bygges op igen, hæren måtte begynde på bar bund, jeg kom snart på skolebænk, og efter et forceret slid blev jeg i november 1948 svagstrømsingeniør, fik tjeneste som

signalofficer og kompagnichef ved Den Danske Brigade i *Tyskland*, indgående i den Britiske Rhinhær. I vinteren 49/50 var jeg på turné til tjeneste og uddannelse ved de forskellige telefonselskaber og P og T her i landet.

Syv interessante uger tilbragte jeg i novb.-decbr. ved U.S.Army, i *Ansbach* (Tyskland), for at lære noget om opbygningen ang. infanteriets interne signaltjeneste. Her var jeg sammen med *Mogens Boisen*, gl. soraner, oberstløjtnant, chef for hærens breviskole, klaverspiller og gudbenådet oversætter.

1950—55 var jeg ved *Hærens signaltekniske Tjeneste*, teknisk interessant, og det gav anledning til en del rejser for at se andres materiel — især til England.

I marts 55 blev jeg *oberstløjtnant*; det var en herlig forandring at komme ud til Høvelte som bataljonschef, et herligt job, når man kan lide den pædagogiske opgave og holder af at færdes med unge mennesker og uddanne dem. Man kommer mindst 8—10 dage hver måned ud i fædrelandet på øvelser; tillige underviste jeg på officersskolen og på videregående, mere videnskabelige kurser for officerer på det såkaldte forsvarsakademi.

For at lære det sidste nye i signalteknik og -taktik blev jeg de første 4 måneder i 1960 sendt på *kursus i U.S.A.* Flyveturen derover var væmmelig; den skulle have varet 19 timer, men tog 25 på grund af modvind, motorstop etc. Nu varer turen kun 7 timer.

Den 31. december 1959 ankom jeg til U.S. Army Signal School. Alt var lukket og slukket til den 4. januar. I messen traf jeg en hyggelig italiener, som

jeg i sin tid havde været sammen med i *Ansbach*; han havde nogle flasker whisky og en god ven fra Østrig, og så var den nytårsaftn reddet. Kursus var godt, og jeg tog også det hele som et enestående sprogkursus. En instruktør tog mig en dag for canadier, og da han blev klar over fejltagelsen, sagde han: »Oh excuse me Sir, I thought You were from Canada, You are speaking with English accent.« Ak ja, et par måneder senere spurgte en engelsk major i England mig, hvor jeg havde »picked up that awfull American accent.«

Til belysning af én side af negerproblemet tjener følgende historie: I klassen havde vi én neger, en flink og hyggelig kammerat. Jo flere prøver vi kom igennem, jo mere nervøs blev skolen for, at han ikke kunne bestå, for man turde ikke lade ham dumpe — the coloured problem is so hot, You see. Han bestod officielt kursus, til trods for, at han vitterlig dumblede.

Efter hjemkomsten blev jeg stabschef hos generalinspektøren for telegraftropperne, og den 1. februar 1961 blev jeg *oberst* og chef for Jyske Telegrafregiment i Aarhus. Ved takkeaudiensen sagde kongen: »Ja, Aarhus er jo en dejlig by, og det må også være dejligt at få et sådant telegrafregiment — når man altså har forstand på det — til lykke!!!«

I snart 5 år har jeg været regimentschef — en dejlig og taknemmelig opgave, men man er jo som chef langt mindre geledsoldat og langt mere administrator, tekniker, sjælesørger, dommer og meget andet.

Morale: Mange unge mennesker — har jeg erfaret fra 25 års tjeneste som

officer — fortryder, at de gik for tidligt ud af skolen. Vær glade for jeres eksamen, real- eller studentereksamen. Og til lykke med den. En anden, og påfaldende, udvikling, er, at flere og flere værnepligtige og andre unge er gift. Alt for mange er blevet gift, fordi der skulle komme et barn, og det er jo desværre ofte en dårlig start.

Især møttet på dette sidste har forsvaret startet en kampagne under mottoet: *Der gives ikke orlov fra ansvaret!* Og dette gælder ansvaret på alle områder. I modsætning til den trygge skolegang får I nu selv ansvaret for at studere eller uddanne jer, ansvaret for at bruge tiden — det kosteligste man har — rigtigt og fornuftigt, skelne mellem frihed og fritid.

Med håbet om, at I må erkende dette ansvar og tage livets udfordring op med den rette *ansvarsglæde*, vil en ældre skolekammerat på Soransk Samfunds og egne vegne ønske jer held og lykke i fremtiden.

Soranerfrokosten

TORS DAG DEN 4. NOVEMBER 1965

Soranerrigsdagen« havde samlet 24 deltagere, deriblandt flere »indfødte« soranere o: folk, der ikke alene har gået på skolen, men er født i Sorø: Vibeke Hackhe, Ellen Vibeke Jensen, Martha Anda, f. Nielsen, og broderen H. H. Stevenius-Nielsen samt undertegnede, altså soranere i anden potens! Tillige sås fire unge fra 63, 64 og 65, glædeligt! Iøvrigt var der årgange fra 1900 til 1965.

Formanden skuede ud over det efter-

årspyntede bord og talte således: Velkommen allesammen. En østerlandsk plante, Durian, smager hæsligt i begyndelsen, men godt, når man har nydt den syv gange. Det er ikke, fordi deltagelse i soranerfrokosten i begyndelsen giver en dårlig smag, men stadigt besøg går én i blodet, og man kommer igen. I dag afrejser den anden Thailand-ekspedition; den ledes af magister Per Sørensen (s. '51); den første lededes af dr. phil. Eigil Nielsen (s. '29) — en ære for skolen, hvis rige traditioner holder os sammen. Skolen leve!

Som sædvanlig Hauch-Hebo, tempo og tonehøjde tilfredsstillende.

Kann gav yderligere prøver på sin veltalenhed: Vi er glade for at se nye ansigter, hvad enten det er fra Norge (Martha Anda) eller andetsteds; og hjertelig velkommen til de unge. Om få dage, den 10., kan vicebrandchef Hakon Lindhard fejre sin 75 års fødselsdag — jeg synes vi skal udbringe et leve for ham.

Lindhard: Jeg har Sorø at takke for meget; jeg kom derned som en lille bleg unge fra en københavnsk skole, hvor jeg dog kunne tæve dem alle — på Sorø var det omvendt, jeg kunne heller ikke spille cricket, kun en smule fodbold, men jeg kom mig vældigt dernede. Jeg har haft en broget løbebane; i 20-erne kunne ingeniørerne ikke komme an, de gik rundt og solgte bananer. Endelig i 1929 kom jeg ind ved brandvæsenet; en fornøjelig tid var det i samarbejdet med mandskabet, hvor vi førte kamp mod ilden; ikke mindst krigen var en interessant periode (besøg af tyskerne); sammen med min kone har jeg haft rige år, og nu lever jeg, omgivet af

3—4 børn og 8 børnebørn; jeg har ikke kedet mig i de sidste 50 år.

Sorø modnede mig, her lærte jeg at slå fra mig, fik et godt helbred og lyst til livet, og — meget værdifuldt — det gode kammeratskab. Tak for Samfundets lykønskning og hilsen.

Stevenius nærrede stor beundring for Lindhard, men påtalte, at de moderne brandmænd slukkede ilden med det samme, så industrien ikke kunne få nye bygninger.

Niels Bonnesen foreslog også at give fru Lindhard et leve; hun bliver 75 i morgen.

Kindt syntes, at vor formand var aldeles udmærket, tak for de dejlige ture, også for årsfesten, et varigt minde. Formanden er »*laber*«, men tillige *værdig* — derfor møder vi trofast op. Formanden takkede, skønt han iøvrigt erklærede, at han var ganske *stum*. — Næste gang fejrer vi den tilstundende juletid med et *julemåltid*. Husk at møde en masse torsdag den 2. december kl. 12.

P. Sch.

Soransk Samfunds årsfest d. 16. okt. 1965

Rekorddeltagelse og høj stemning.

For anden gang havde vi, takket være vor gamle skoles velvilje, den store glæde at kunne mødes til årsfest på Sorø Akademi, og man tør nok sige, at folk havde reageret kraftigt, idet ikke mindre end 300 havde givet møde.

Der er allerede ved at danne sig en tradition og en fast rime om festligheden.

Forventningsfulde betrødte vi den herlige Hvide-kirke for kl. 18,00 at påhøre organist *Knud Vads* (s. '55) foredrag af mesterlige musikværker. Toner af Bach og César Franck fyldte kirkerummet, og der sluttedes med konfirmationskantaten, hvis toner af kendere kritiseres, men som altid vil bevæge gl. soranere. Den er man vokset op med, og sin børnelærdom kan man ikke kritisere. En særlig stemning fremkaldtes ved, at kun sideskibene var oplyste, mens midterskibet henlå i anelsesfyldt, romantisk dunkelhed.

Kl. 18,45 bød rektor *Østergaard* (s. '29) på skolens vegne gæsterne velkommen. Han glædede sig over den enorme tilslutning og bad alle tage til takke som børn af huset; der er plads til alle, *tror* jeg, nej, jeg *ved* det! Formanden, *Kann Rasmussen*, hilste *alle* (medlemmer, æresmedlemmer, jubilærer, studenter og realister af 1965 samt gæsterne, derunder særlig damerne) velkommen. Han udtrykte dyb taknemmelighed til rektor over, at vi maatte samles på skolen, takkede yderligere pastor Honoré for tilladelsen til at måtte benytte kirken og sagde pæne velkomstord til rustaleren; endnu har ingen aktiv officer (og kun få ingeniører!) været rustalere.

Oberst *Frode Worm-Leonhards* (s. '31) rustale, et strålende rids over hans militære løbebane med betoning af ansvaret og ansvarsglæden, blev holdt med liv og humor; den modtoges med bragende bifald (se om den foran i bladet).

Med føje kunne *Kann* derefter takke for de gode ord, og også *Knud Vad*

fortjente megen tak, ikke mindst for konfirmationskantaten, der havde rørt vore hjerter.

Nu var man godt oplagt til de mere materielle nydelser, og man bænkedes sig, dels i spisesalen, dels i de tilstødende klasseværelser omkring et midterbord og ni andre borde vinkelret derpå. Den obligate oksefilet med delikat kartoffelsalat, garneret med rødt og grønt, vederfaredes — for at bruge en traditionel frase — fuld retfærdighed; det samme gjorde et opulent ostearrangement — og det hele skylledes ned med rigelig rødvin.

Ordstyreren *Eigil Marquard* skilte sig fikst fra sit hverv og vakte tilfredshed ved at dekretære fred og ro uden taler ved stegen; det gik derfor ikke som ved sølvbryllupsfesten i Gustav Wieds: »Dansemus«, hvor det hedder: »Steg nr. 1 ødelægges af sølvbrudgommen« (altså med en tale).

Rektor *Østergaard* talte for jubilarerne (13-50 års, 6-60-års, 1-70 års, (Vilh. Bay) og 1-75 års (Elving — særlig akklamation). År 2040 kan I unge soranere glæde jer over at have været medlem af Samfundet i 75 år. Hvad er det, drenge, der bringer jer hid? Dette demonstrerede rektor ved at anføre nogle vers, som den unge stud. jur. Aage Lind havde skrevet ved Samfundets generalforsamling den 10. december 1904, hvor det bl. a. hedder:

Mer end skolens pedantiske lov; læs og skriv — mer end egnen med bogenes hvælv — som en understrøm, levende, varm i vort liv — er du, Sorø, en del af os selv. — Der er sket forandringer her, men jeg tror, at det væsentlige er bevaret. Et trefoldigt leve for jubilarerne.

Provst *J. Juul Sørensen* talte åndfuldt for jubilarerne. 1915; for 50 år siden, digtede H. G. Olrik ved rusfesten til jubilarerne:

Skrid nu, vor gensynsstund,
skrid med mindets smil om mund,
læg om svundne dages hær
solfaldstidens milde skær.

Dengang var vi de yngste; vi fra 1915 har levet barndomstiden i overgangen fra et århundrede, der så afgjort var orienteret mod fortiden, til et tyvende; vi fik som det første kuld studenter at mærke det nye århundredes opvågnen på godt og ondt. 23 var vi, der forlod skolen, men vi har aldrig glemt hvad vi skylder den og dens lærere, hvis profiler stadig tegner sig skarpt i vor erindring. Nu er en del af os vendt tilbage med tak for Sor. Samf.s indbydelse; en enkelt er stadig gift med hende, som var hans baldame ved det sidste bal inden studentereksamen, og har præsenteret hende for rektor som for 60 år siden.

Hvad er det, der gør os til soranere? 1) naturens ynde, 2) historiens stærke tale; et stykke Danmark er her blevet til, noget centralt, 3) de store navne: Absalon, Niels Juel, »Sorøs mest berømte Akademist«, Holberg, Ingemann, Vilh. Andersen, 4) »kammeratskabet«; — overalt i verden, hvor vi mødes, er vi kammerater. Sorø-bogens første bidragyder, C. M. Smidt, og dens sidste, Vilh. Andersen, belyser det evige kammeratskab med Iliadens ord i Wilsters oversættelse:

Ligesom træernes blade, således er menneskens slægter — bladene strøes af blæsten på jord, men når skovene grønnes — skyder det friske på grenene

Oberstinde *Worm-Leonhard* og oberst *F. Worm-Leonhard*.

De to storjubilarer *Hans Elving* (r. '90) og *Vilh. Bay* (r. '95).

frem ved vårens igenkomst — således menneskens slægter, een fødes, en anden forsvinder.

Tak til Sor. Samf. og vor gamle skole; den leve: Vivat, crescat, floreat.

Intet under, at denne fine tale hilstes med langvarigt bifald.

Kurator *E. A. Koch*: Det glæder mig meget, at den foregående taler nævnte Ludvig Holbergs navn, jeg vil ikke indskrænke mig hertil, men lade Holbergs egne ord lyde. I sin 99. epistel taler han om, hvorledes han, »som er ved alder og stedse haver været hengiven til studeringer, finder meere behag udi fruentimmers end udi mænds omgiengelse . . . når jeg er hjemme, er jeg idelig udi et slags arbeyd, som forårsager hovedbryden, så jeg går tit alleene for at lade hiernen have fornøden hvile. Sådan hvile fåes fornemmeligen udi fruerstuer, hvor der forefalder gemeenligen ikke uden jævn snak, som ingen meditation behøver.«

Hvad siger nu den skole, som Holberg hjalp til at overleve, hvad siger Sorø Akademis Skole i dag om kvinden. På s. 6 i Årsskrift fra Sorø Akademis Skole for 1965 står følgende: »I gymnasiet kan der *nu* optages piger, der er døtre af borgere i Sorø by; men iøvrigt er skolen en drengeskole.«

Det er i år 59 år siden, at piger fik adgang til skolens gymnasieklasser. Hvor er dette lille ord »nu« på kun 2 bogstaver udtryksfuldt. Det udtrykker for det første, at 59 år, det er kun for et minut at regne i Akademiets 1000-årige historie eller måske kun 59 sekunder. Men det udtrykker også sådan noget lignende som: »Ja, sådan burde

det måske ikke være, men sådan er det nu«.

Jeg vil gerne henstille til rektors og lærerkollegiets overvejelse, om der kunne være grund til i årsskriftet for 1966 at markere 60 året for pigers optagelse ved at strege ordet »nu«, således at der kom til at stå: »I gymnasiet kan der optages piger, der er døtre af borgere i Sorø by; men iøvrigt er skolen en drengeskole«. Hermed ville der være vundet en ny glørværdig sejr i kampen for kønnes ligeberettigelse.

Stiftelsen Sorø Akademi er jo som selvstændig organisation af meget ny dato — efter den tidsregning, jeg omtalte, kun 7 sekunder gammel, men alligevel har stiftelsen indenfor dette korte spænd af tid med glæde åbnet Sorø kirkes porte for en nydelig og tiltalende kvindelig kapellan.

Må jeg til slut — i dyb beskedenhed — fortælle et træk til belysning af *mit eget* personlige syn på kvinden.

Jeg var i forsommeren inviteret til frokost på broderinstitutionen Herlufsholm skole, til dens 400 års jubilæum. Trods ølstrejken var der rigeligt med godt dansk øl på bordet, og der blev holdt mange gode taler, hvoraf jeg særligt hæftede mig ved 3.

Nr. 1 holdtes af Herlovianersamfundets formand. Han lagde 1½ mill. kr. på bordet. Stort bifald. Tale nr. 2 holdtes af formanden for Egmont H. Petersens fond. Han lagde 1 mill. kr. på bordet. Fornyet bifald. Den sidste af de 3 taler blev holdt af en gl. elev fra skolen. Han lagde 1 mill. dollars på bordet. Nu rejste man sig op og lod bifaldet bruse.

»Herlufsholm må egentlig være en rar institution at være kurator for«, tænkte jeg. Men jeg tog mig straks i det og tænkte: »Nej, sådan et *mands-samfund* ville jeg ikke være kurator for.«

Lad os, mine herrer, rejse os og ud-råbe et rigtigt Sorø-leve (3 lange og 3 korte) for damerne. De leve. Kurators fornøjelige tale udløste naturligvis stort og berettiget bifald.

Peter Oluf Brøndsted, student fra 1965, takkede for de unge for indbydelsen til festen og citerede også Holberg: »Der er profecto kommen en hoben russer til — Sorø Akademi«. Han havde fået et stærkt indtryk af det, der bandt de gl. soranere sammen, og håbede, at de unge måtte befinde sig vel i Sor. Samf.

Talernes række sluttedes af *Kann* med en vidtfavnende tak til alle, der har muliggjort denne aften (derunder økonomiinspektøren m. fl.).

Endelig kunne man rejse sig og nyde kaffen. Alle hyggede sig, dansen trådtes i festsalen, og man havde oplevet en minderlig stund på Akademia Sorana.

Da jeg begav mig hjem til mit logi, indtraf endnu et stemningshøjdepunkt: Over den gamle kirkegård lyste månen med sit tryllelys, helt Ingemannsk.

Poul Schjærff.

Det var dengang . . .

Novemhernummeret af vort blads 25. årgang var viet ærkesoraneren professor Vilhelm Andersen, der havde holdt hovedtalen ved årsfesten og bagefter blev gjort til æresmedlem af Soransk

Samfund. Under hensyn til de herskende forhold med bl.a. restriktioner og mørkelægning holdtes den i Universitetets nye festsal, den tidligere Metropolitanskole, i hvis nicher var anbragt nogle af »de ærværdige, sagnomspundne kakkellovne«, der blev overflødige ved Akademiets overgang til centralvarme og genskuedes med vemodsblandet glæde, som skrevet står.

Vilh. Andersen sagde bl.a.: Hvis I bliver så fortrolige med Frue Plads og dens annekser som med Fratergården og dens udenværker, så lad den tale til jer som en hilsen fra jer egen skole. Dersom I af erfaringen, eders egen og eders læreres, har fået sikkerhed for, at I ikke har den natur, der af et akademisk studium kan præges til en person, så glem Akademiet, men husk Sorø, det lukkede og dog så friske Sorø med søen og skoven og den åbne himmel, der kalder på længselen efter det frie land. Så kast jeg ud i det som de lykkelige realister og brug den hemning, I har måttet overvinde, som en spore til at indhente dem. Men hvis I ved den helt rigtige metode har forstået, at der i den kultur, som skolen har kunnet give jer i sit kursus til den nu så liberale studentereksamen, er noget, som svarer til og kalder på en drift og evne i jeres natur, så vælg jer et studium uden at vakle og før det igennem uden at fortvivle. Find dig en post, Soraner — og forsvar den . . .

Det er ikke lystighed og løjer, der venter jer Soranere af 1940, men alvor, selv om I bliver skånet for den sved, det blod, de tårer, som er lovet de krigsførende folk. I er soldater. I er indkaldte, med eller uden arbejdstjene-

ste, til kulturværnet. Skal det bruges som et virkeligt forsvar for vor ret til at være, må det være aktivt, mobiliseres med hver mand, også dem i den sikre stilling, på en post, hvor det gælder livet, rede til at dygtiggøre sig til højden af sin ydeevne.

I sin tale til det ny æresmedlem kom dommer John Knox også med følgende passus: »Der er Fest over din Person, og naar du af dit Vids, dine rige Erfaringers og store Kundskabers og din brede Humors altid sprudlende Væld skænker ud i brede Skaale, saa bliver der højere til Loftet og videre til Væggene... Du har i Sandhed været Moder Soer en trofast og hengiven Søn, og din Kærlighed til Sorø har du Gang på Gang givet Udtryk for. Fra din Skolegang i Sorø og din nøje Tilknytning til Sorø-Traditionen og Sorø-Aanden har du sikkert hentet Impulser til dit senere fremragende dygtige Livsvirke. Mere end en Gang har jeg hørt dig udtale, at du vedstod din Sorø-Arv og erkendte at staa i Gæld til den gamle Skole. Den Gæld har du, som den ærlige Mand du er, betalt tilbage med Renter.« E.

Dødsfald

Ambassadør Sven Peter Duurloo

* 29. novbr. 1891 — † 24. oktober 1965.

Knap 74 år gl. døde i København Danmarks tidligere ambassadør i Helsingfors den 24. oktober. Hans sidste år blev trange og triste: En nervesygdom medførte efterhånden en svær lammelse; men han bar sin skæbne med tålmod, støttet af sin kristentro og plejet med enestående udholdenhed af sin efterladte hustru Ebba Duurloo.

Duurloo kom på Sorø 1902 og udgik 1909 med studentereksamen. Efter juridisk embedseksamen 1916 begyndte han samme år sin karriere i Udenrigsministeriet, og til 1961 var han en dygtig medarbejder i dansk udenrigstjeneste. Han begyndte i Göteborg, forflyttedes til U.S.A., var i Bryssel og Kovno og blev 1939 dansk gesandt i Athen og Ankara. Ind imellem gjorde han tjeneste i Udenrigsministeriet. 1951 kom han som gesandt til Helsingfors og udnævntes 1954 til ambassadør.

Velbegavet og åndselvlig gjorde han en betydelig indsats, og overalt i udlandet blev både han og hans hustru ved deres gæstfrihed og venlighed meget afholdte; folk søgte ikke forgæves deres hjælp, og ægteparret havde mange venner rundt om i verden.

P. Sch.

Afdelingschef Poul Herbert Møller

* 11. december 1910 — † 1. novbr. 1965.

Afdelingschef i Østifternes Brandforsikring Poul Herbert Møller, dimitteret som nysproglig student fra Sorø i juni 1930, døde den 1. november. Han var landmandssøn fra Midtsjælland og voksede op på Solbakkegaard i Bringstrup nær Ringsted med slægtstraditioner fra Ole Hansen, den første bonde i kongens råd.

På Sorø som alumne alle tre gymnasieår en lystig og glad kammerat, udpræget fornufstmenneske med stedse vågen skepsis over for teori og tåget snak. Efter skoletiden begyndte han at studere ved Kbhvn.s universitet, men blev grebet af det praktiske liv og skabte sig en karriere i Østifternes Brandforsikring.

Uhyre flittig og stabil i sit arbejde blev han en skattet medarbejder og fulgte med i selskabets stærke udvikling for at blive betroet ledelsen af tarifafdelingen derinde.

I sit hjem med de to drenge var han den trofaste ægtefælle og fader, hvis

livsmål var at skabe sine kære den bedste tilværelse.

Nu har lang tids alvorlig sygdom revet ham alt for tidligt bort — men vi vil bestandig holde mindet om vor prægtige kammerat højt i ære.

S. '30 holdet.

Bankbogholder Axel Sevel

* 11. december 1895 — † 2. novbr. 1965.

Få uger før sin 70 års dag døde bankbogholder Axel Sevel pludselig d. 2. november. På vej til en rutebil ramtes han i Vedelsgade i Sorø af et ildebefindende og styrtede livløs om.

Han var søn af sparekassedirektør Johs. Sevel og hustru Marie, f. Borges. Efter skolegang på Sorø Akademi 1906—12 fik han sin uddannelse i Sorø Spare- og Lånekasse, ansattes 1914 som bankassistent i Banken for Sorø og Omegn, hvor han virkede indtil 1963; siden 1924 som bankbogholder. Han var enestående dygtig i sit arbejde, meget pertentlig og uhyre afholdt for sin ualmindelige forekommenhed.

Han elskede Sorøs natur, som han kendte indgående gennem lange cykelture. Stærkt musikalsk interesseret dyrkede han sit flygel og var også på dette område produktiv med mange små kompositioner.

Under stor deltagelse begravedes han den 6. november. I sin tale fremhævede pastor Honoré særlig de tre punkter, der ovenfor er berørt, og som tegnede hans billede.

Axel Sevels ældre broder *Aage Sevel* (1890—1948, pr. '05), var kontorchef i Sparekassen for Kjøbenhavn og Omegn (Se Sor.-Bl., 34. årg., s. 3); tillige havde han en søster *Karen Sevel* (1898—1962, r. '14), overassistent ved Sorø kommunekontor. (Se Sor.-Bl., 47. årg., s. 26). Hendes søn, *Ove Sevel* (f. 1922, s. '40) er direktør ved Nordisk Film. — En i dobbelt forstand god soransk slægt.

P. Sch.

Professor, dr. phil. *Johannes Brøndsted* døde den 16. november. Vi bringer

i næste nummer nærmere omtale af denne fine kulturpersonlighed.

De 200 raske gamle soraneres stipendium

Tandlæge *Knud Hauerslev*, (r. '23), Axelborg, V, har til De 200 Raske Gamle Soraneres Stipendium skænket et beløb på 200 kr. i anledning af sin 60 års fødselsdag og er således indtegnet som konsolidant for stipendiet.

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har fødselsdag i december:

5. Redaktør *Henr. Rechendorff* (f. 1900), Frændevej 25, Søborg.
5. Arkitekt *Laurids Schrøder* (f. 1905), Møllebakken 28, Kalundborg.
5. Landsretssagfører *Torben Elverdam* (f. 1915), Torvegade 2, Fakse.
7. Farmer *Valdemar Kjær*, (f. 1900), Argentina.
7. Prof., dr. phil. *Chr. Matras* (f. 1900), Thorshavn.
8. Direktør *Hugo Oskar Faber-Rod* (f. 1915), Strandvejen pr. Kokkedal.
11. Landsretssagf. *Preben Neergaard* (f. 1915), Bolbrovænge 16, Rungsted Kyst.
16. *Hans Edm. Niels Gunnar Olsen* (f. 1915), m. '32. Sidst kendte adresse: Hallandsgaarden, Broby pr. Sorø.
23. Direktør *Lave Nørgaard* (f. 1890), Amaliegade 41, København K.
24. Maskinmester *Frants Christoffer Bruun* (f. 1885), F. F. Ulriksgade 21, København Ø.
24. Civilingeniør *Peer Kornbeck* (f. 1915), Manenvej 15, Birkerød.
24. Stationsforstander *Erling Aage Valdemar Nielsen* (f. 1900), Vigerslev Godsvej 1, Valby.
28. Direktør *Johan Ernst Heilmann* (f. 1895), Skovvej 6, Skælskør.

30. Købmand, vicekonsul *Harald Fischer* (f. 1885), Skovvej 14, Korsør.
 30. Lektor *Svend Ranvig* (f. 1915), Kongebrovej 24, Sorø.

*

Civilingeniør *Ove N. Arup* (s. '13), London, og overklitfoged *Axel Heidemann Rasmussen* (s. '17), R. af D., er udnævnte til Riddere af 1. grad af Dannebrogordenen.

*

Direktør *Just Hansen* (r. '20), der i årene 1951—61 var formand for Sorø Handelsstandsforening, blev den 2. november af foreningens bestyrelse udnævnt til æresmedlem af denne, en naturlig påskønnelse af hans utrættelige arbejdsindsats.

*

Den 1. oktober havde redaktør *Henrik Rechendorff* (s. '20) været 25 år i Det Berlingske Hus. Tidligere var han ved »Social-Demokraten«. Han er en overmåde skattet medarbejder, der skriver kort og klart om alskens emner, talentfuldt beherskende sproget, der villigt former sig for ham. Hans søndagsartikler i »Berl. Tid.« læses altid med stort behag.

*

Den 14. oktober forsvarede læge *Poul A. Gjørup* (s. '42) sin doktordisputats om den nedsatte funktion af nyrerne, der kan forekomme i forbindelse med operationer.

Man tør nok sige, at doktoranden er gået grundigt til værks, idet hans undersøgelser direkte har omfattet 103 patienter på Amtssygehuset i Gentofte, samt 68.000 (!!) patienter i København, hvis operationer han har fulgt.

*

Den thailandske ambassadør i Danmark og Prinsesse Gustavus Chakrabandh afholdt den 1. november et cocktail-party for deltagerne i *den anden thai-danske forhistoriske ekspedition*.

Blandt de mange gæster ved dette selskab var adskillige soranere: Sor. Samf.s formand, *A. Kann Rasmussen* (s. '22), der i en lang årrække har boet

i Thailand, hvor han var leder af Christiani & Niensens virksomhed; ambassadør *Gunnar Seidenfaden* (s. '26), der har været ambassadør i Thailand, og som er kendt for sine videnskabelige studier over orkidéer, for hvilke han er udnævnt til æresdoktor ved Bangkok Universitet. Endvidere dr. phil. *Egil Nielsen* (s. '29), der ledede den første forhistoriske ekspedition til Thailand i årene 1960—62, og magister *Per Sørensen* (s. '51), der skal lede den 2. ekspedition, der 4. november er afrejst til Bangkok.

Magister Per Sørensen, der også deltog i den første ekspedition, har i øvrigt lovet, inden alt for længe, at sende en artikel til Soranerbladet om sit arbejde derude.

*

Den 31. oktober havde *konservative gymnasiaster* møde på Akademiet. 40 deltagere påhørte med interesse lektor H. G. Becks rejseberetninger fra Sovjet. Den jævne sovjetborger er — sagde lektoren — let at kontakte og meget sympatisk. Kostskolerne har elever af begge køn fra det tidligste klassetrin. Kunst og videnskab har gode betingelser i Sovjetunionen, men byggeriet i storbyerne er ikke altid lige godt.

*

»*Baldur*« havde den 28. oktober besøg af to folkemusik-interesserende studerende fra København, Ole Egsgard (6-strengt guitar) og Jan Nielsen (12-strengt guitar); de fortalte om og spillede anglo-amerikansk folkemusik.

Uden for programmet fik man en pidgin-engelsk og en israelsk sang samt et irsk repertoire. Ca. 50 tilhørere — kæmpesucces!

REDAKTION:

Højagervej 67, Rungsted Kyst, lektor P. Schjærff. Tlf. 86 38 32 (ansvarshavende) og Algade 70, Vordingborg, overbibliotekar C. G. Elberling, Tlf. 511 (subs. 638).

EKSPEDITION:

Helgolandsgade 13, København V. Direktør N. E. Løgstrup, Hilda 337.

Fr. Palm Greisens bogtrykkeri, København.

Tlf. 4 - 134
1. kl. værelser og smukke
selskabslokaler
Største og førende

HOTEL POSTGAARDEN, SORØ

FILTFABRIKEN
NORDEN 1/2

Lyngby Hovedg. 4, Lyngby
Dir. Peter de Neergaard

 KNALLERT

— til hård daglig belastning

Krystal - Glas - Porcelæn

Nørregades Glashandel

NØRREGADE 30 - KØBENHAVN K - CENTRAL 12.922

Sorø Akademis I. Skovdistrikt

Har De kakkellovnen, har vi brændet

Telefon 125

BANKEN
for **SORØ**
OG OMEGN
Aktieselskab

SVEGÅRDS
BOGHANDEL
SORØ

TLF. *27 . POSTKONTO 7163

ORLA V. NIELSEN
Telefon Sorø 258

Byens førende forretning i
Akademibeklædning

Hovedkontor:

VESTERBROGADE 8 - VESTERPORT
KØBENHAVN V.

Telefon (01) 11 66 66

HR FULDMÆGTIG
LOUIS VICTOR A MATHIESEN
VESTERBROGADEN 20B-3 TV
70 KØBENHAVN V

**Kaina Rustolie - Kaina Vaabenolie - Kaina Loddefedt
Nova Slagloddepulver - Nova Svejsepulver**

De kendte Kaina- og Nova-Produkter
fra Vissinggaard Laboratorium anvendes paa Værksteder
Garager og Fabrikker overalt i Danmark.

Forlang Kaina- og Nova-Produkter hos Deres Handlende.

Tønning St. VISSINGGAARD LABORATORIUM Tlf. Brødstrup 414

Advokat
HARALD QVIST
Landsretssagfører
Mødeberettiget for Højesteret
Frederiksberggade 25
C. 3264 - MI. 3364
Lrs. G. Tage Niensens efft.

Johs. Brinck

AUT.
GAS- OG VANDMESTER
SORØ

Kalundborg Shipping Agency

J. Rødgaard Hønsen
statsaut. skibsmægler
Kalundborg

Befragtning og klarering

Telex: 5477 Kalship
Telefon: 1700

MERKUR ^A/_S

HERMODSGADE 14
ÆGIR 8888

*Kaffe og The
en gros*

Mogens Krog-Meyer
Højesteretssagfører

Gothersgade 109, K
Minerva 5800

luksusøl
til hverdagspris
HARBOE